

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení dne 7. 12. 2021 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Tomáše Mahra a přísedících Štefana Asztaloše a Radka Kuldy

takto:

Podle § 226 písm. a) trestního řádu se obžalovaný [REDAKCE] nar. [REDAKCE]

z p r o š ť u j e

obžaloby krajského státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Plzni sp. zn. [REDAKCE] [REDAKCE] pro skutek, ve kterém je spatřován zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku a kterého se měl obžalovaný dopustit tím,

že

od měsíce ledna roku 2010 do měsíce září roku 2013, jednak v bytě domu v obci [REDAKCE] dále pak v bytě na adrese [REDAKCE] a rodinném domě na přesně nezjištěné adrese v obci [REDAKCE], nejméně ve třech případech v úmyslu sexuálně se uspokojit, vstoupil v nočních hodinách do pokoje k [REDAKCE], nar. [REDAKCE], zde využil situace, že spala a nevnímala okolí, tudíž nemohla reagovat a projevit svoji vůli, klekl si k její posteli a začal ji osahávat pod pyžamem na prsou a na přirození do té doby, než se probudila, kdy se jí zeptal, jestli si může sáhnout, že jí dá peníze, toto odmítla, odstrčila mu ruku pryč, kdy v pokoji zanechal na stolku 500 nebo 1 000 Kč a odešel, přičemž jako rodinný přítel jednoznačně věděl, že ještě [REDAKCE] [REDAKCE] nedovršila věku 15 let,

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Odůvodnění:

1. **Obžalovaný v přípravném řízení** popřel, že by se dopustil jednání popsaného v obžalobě. S poškozenou podle něj lze lehce manipulovat, rychle podlehne názoru jiných, a proto se domnívá, že obvinění není z její hlavy, ale že někdo chce poškodit její matku. Naopak se považuje u poškozené a jejích sourozenců za náhradního otce, který jejich matce vypomáhal finančně.
2. **V hlavním líčení** na popěrném stanovisku setrval s tím, že ■■■■■ zmanipuloval pan ■■■■■, protože je lehce ovladatelná a jednodušší. S poškozenou vychází dobře, 17 let se o rodinu staral, vychází spolu normálně. Neví, jak mohla vzniknout její usvědčující výpověď, když k němu má pozitivní vztah a k ■■■■■ negativní. On sám s ■■■■■ vycházel normálně.
3. Již v přípravném řízení byl na osobu obžalovaného vypracován **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, sexuologie**. Podle něho obžalovaný netrpí duševní poruchou, má zachovalé rozpoznávací a ovládací schopnosti. Výsledek falometrického vyšetření nebyl dostatečný pro určení sexuální orientace. Znalci uzavřeli posudek s tím, že v případě prokázání viny se u obžalovaného mohlo jednat o náhražkové jednání.
4. **Poškozená v přípravném řízení** uvedla, že se s rodinou hodně stěhovali. Když jí bylo 9 - 10 let, bydlela v ■■■■■ se sourozenci a matkou. Otec byl ve výkonu trestu. Obžalovaný s nimi nebydlel, jen tam dojížděl, třeba jednou za 14 dní na víkend, kdy tam i přespal. Poškozená měla pokoj se sourozenci, ■■■■■ ještě nebyla na světě. Mamka měla ložnici a obývací. Když přijel obžalovaný, tak spal v obývací na gauči. ■■■■■ často spávala u matky. V ■■■■■ se asi jednou stalo, že ji v noci obžalovaný vzbudil a chtěl si k ní lehnout. Pohládl ji po vlasech. Řekla, že ne a on odešel. Tu noc se ještě vrátil. Spala, ale vzbudilo ji, jak jí sahá na prsa a hladí po břiše a rukou šel směrem k rozkroku. Když se probudila a zjistila, že na ní někdo sahá, byl to pro ni šok, tak tu ruku odhodila. Obžalovaný toho nechal a odešel. Víc nezkoušel a už se nevrátil. V ■■■■■ už k ničemu dalšímu nedošlo. Následně bydleli v ■■■■■, jednalo se o byt o velikosti 3+1. Měla pokoj s bráchou, sestry ho měly zvlášť, pak byl obývací, kde spala mamka. Chvilku tam bydlel mamky přítel pan ■■■■■. Táta byl ve výkonu trestu, toho pouštěli asi v roce 2017. Obžalovaný tam nebydlel, jen tam párkrát přijel na návštěvu. Začal tam přespávat, až když odešel pan ■■■■■, protože se nesnesli. ■■■■■ byl konfliktní člověk. V ■■■■■ bydleli asi od roku 2010, pan ■■■■■ tam s nimi bydlel necelý rok, po jeho odchodu tam ještě asi rok bydleli, než se přestěhovali do ■■■■■. Po odchodu ■■■■■ tam obžalovaný dojížděl, nebydlel tam. Třeba přijel v pátek, něco nakoupil a pak odjel ke své sestře. Mamka se po odchodu ■■■■■ všech stranila, měla psychické problémy. Obžalovaný v ■■■■■ přespal tak jednou nebo dvakrát, a to v obývací. Mamka pak spala se sestrami v pokojíčku. V ■■■■■ došlo v jednom případě k tomu, že spala ve svém pokoji a probudilo ji, jak jí obžalovaný sahá na prsa. Snažil se dát ruku do rozkroku, ale nestačil to, protože se poškozená probudila a ruku mu odstrčila. Jak v ■■■■■, tak v ■■■■■ měla na sobě dlouhou noční košili a kalhotky. Když ji hladil na prsou, tak jí v obou případech zajel pod noční košili. Na přirození ji pohládl v obou případech přes kalhotky. Pod kalhotky ruku nestrčil. V ■■■■■ jí nechal pod polštářem dvě stovky. Peníze si nenechala, vrátila je obžalovanému. Pak se přestěhovali do ■■■■■ Obžalovaný tam nebydlel, jen dojížděl. V domě s nimi žil ■■■■■. Obžalovaný tam mohl přespát 2 - 3x. Když tam přespal, tak nahoře v obývací. Děti spaly v jedné velké místnosti, poškozená měla samostatnou postel. Tam došlo k osahávání ze strany obžalovaného jednou, to jí bylo asi 12 let. Zase ji vzbudilo, jak jí obžalovaný sahá na prsa, bylo to ale přes noční košili, nezajížděl rukou pod ní. Potom se zeptal, zda si může přilehnout. Odpověděla, že ne. Zkusil rukou zajet do rozkroku, ale zřejmě slyšel, že se některé z dětí začalo vrtět, tak z pokoje utekl. Peníze tam asi byly zase pod polštářem. Potom se mamka nastěhovala do ■■■■■ ke svému příteli, kam se obžalovaný po nějaké době také přestěhoval a bydlí tam do současné doby. V ■■■■■ už k ničemu nedošlo. Když jí bylo 18 let, sedli si s obžalovaným a celé si to vyříkali. Později si řekli, že už to nikdy nebudou řešit, že to nikomu poškozená

neřekne. Do současné doby spolu vychází velmi dobře, poškozená jezdí k mamce na návštěvy, je tam i obžalovaný, dají si spolu kávu. Bere jej jako člena rodiny. Případá jí, že to je pomsta pana [REDAKCE]. Pan [REDAKCE] matku mlátil, pak mlátil i děti, pak jej matka nahlásila Policii ČR.

5. V hlavním líčení poškozená uvedla, že je pravdou pouze to, že ji obžalovaný pohladil po hlavě, ramenou či zádech. Popřela, že by ji osahával na intimních místech. Po konfrontaci se svou procesně použitelnou výpovědí ze dne 3. 5. 2021 uvedla, že takto vypovídala ze strachu z [REDAKCE], který jí vyhrožoval tím, že jí udělá ze života peklo, pokud obžalovaného neusvědčí ze znásilnění. K těmto výhrůžkám mělo dojít při písemné komunikaci přes Messenger, kterou do spisu předložil [REDAKCE], ale nikoli v kompletním znění. Sama tuto komunikaci s ním ze svého telefonu vymazala. Na tom, že v přípravném řízení nevypovídala pravdu, setrvala i po poučení, že se nepravdivou výpovědí mohla dopustit přečinu křivé výpovědi. Na dotaz, zda nyní, když popřela svou usvědčující výpověď, se již [REDAKCE] nebojí, uvedla, že se s matkou rozhodli podat naopak na [REDAKCE] trestní oznámení kvůli týrání.
6. S ohledem na to, že k žalovanému jednání mělo dojít v nízkém věku poškozené i s ohledem na postoj její matky (lhavost dcery) policejní orgán přibral již v přípravném řízení **znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická a dětská klinická psychologie** ke zkoumání poškozené. Znalkyně Mgr. Ing. [REDAKCE] v posudku uvedla, že poškozená má průměrné rozumové předpoklady. Její neverbální výkon se pohybuje v pásmu lehké retardace. Její verbální výkon kolísá od hlubšího podprůměru (paměťová reprodukce) po dobrý průměr (porozumění sociálním situacím). K matce má ambivalentní vztah, obžalovaného respektuje, připouští, že jí významně pomohl. Znalkyně neshledala sklony ke konfabulacím. Poškozená je obecně věrohodná. Specifická věrohodnost je ale podle znalkyně diskutabilní (kvůli rozporům v postupně činěných výpovědích a časovému odstupu). U poškozené nebyly zjištěny potíže, které by byly důsledkem případného závadového jednání obžalovaného. Tento znalecký posudek byl v hlavním líčení za souhlasu stran čten.
7. Matka poškozené - [REDAKCE] jako svědkyně v přípravném řízení o poškozené řekla, že umí lhát, až tomu sama věří, měla s ní v určitém věku potíže výchovného charakteru. Poškozená na sociálních sítích laškovala se staršími muži. Nevěří, že se stalo to, co popisuje poškozená. Pokud by tomu tak bylo, pak to má takový člověk v sobě a zkusil by to i na ní, když jí bylo 14-15 let. Obžalovaný byl rodinným přítelem rodičů svědkyně. Dceři [REDAKCE] nevěří. Kdyby jí to řekla jiná z dcer, pak by tomu věřila.
8. V hlavním líčení na tomto postoji setrvala. Vysvětlila, že s obžalovaným se zná 38 let od jejího roku a půl. Od mala ho bere jako strýce. Kamarádila s jeho dcerou. Když se rozvedl, tak chvíli bydlel se svědkyní a jejím bývalým manželem, protože neměl vlastní bydlení. Po intimní stránce mezi nimi žádný vztah nebyl. Její děti říkají obžalovanému „strejda [REDAKCE]“. Vycházeli spolu a do dneška vycházejí dobře. K osobě [REDAKCE] uvedla, že je to člověk, který jí týral a ničil. Učinil prvotní trestní oznámení. Když se rozešli, tak jí oznámil, že o něm ještě uslyší. Neví, čím si získal nejstarší dceru na svoji stranu, komunikovali spolu za jejími zády. Dcera se mu vypovídala, protože každému věří. Aby s každým vyšla zadobře, tak dokáže říct, co ten člověk chce slyšet, aby se mu zavděčila. To, že tím ublíží někomu jinému, nedomyšlí. Svědkyni poškozená na dotaz řekla, že to obvinění není pravda a že jde o výmysly pana [REDAKCE]. Svědkyně dále uvedla, kdy a kde postupně s rodinou bydlela. Potvrdila, že jí obžalovaný po jejím rozvodu finančně pomáhal. Ke lžím poškozené uvedla, že jí např. tvrdila, že opět nastoupila do školy, ale svědkyně zjistila, že po měsíci se ze školy odhlásila a do školy nechodila, byť odcházela z domova ráno.
9. S ohledem na popěrné stanovisko obžalovaného i na změněnou výpověď poškozené z hlavního líčení nabyla na významu ta skutečnost, jak vyšla celá věc najevo. Nestalo se tak z popudu samotné poškozené či její matky, ale z popudu [REDAKCE]. Ten 21. 9. 2020 zaslal na Nejvyšší státní zastupitelství podnět, v němž vyslovil podezření ze spáchání trestných činů zneužití pravomoci úředních osob ze strany členů policejní hlídky, která jej dne 3. 1. 2014

vykázala ze společného bydlíště a eskortovala na protialkoholní záchytnou stanici, a soudce [REDAKCE] který v civilním řízení v prosinci 2015 přiznal Policii ČR nárok na zaplacení částky 140 Kč za eskortu oznamovatele na záchytku dne 3. 1. 2014. Všem těmto osobám údajně sdělil informace o pohlavním zneužívání dcer svědkyně [REDAKCE] ze strany obžalovaného. Z listin, které [REDAKCE] zaslal současně s podnětem, plyne, že bezprostředním impulsem k podání podnětu byla skutečnost, že krátce před tím exekutorka JUDr. [REDAKCE] zahájila výkon rozhodnutí srážkami z důchodu oznamovatele. Tuto exekuci přitom oznamovatel neuznává, protože podle něj vůbec nebyl dán důvod k jeho převozu na záchytku. Vinu za odvoz na záchytku přitom dává svědkyni [REDAKCE], která policii zavolala. Na základě tohoto podnětu Nejvyššímu státnímu zastupitelství pak oznamovatel dne 6. 1. 2021 na Policii ČR ve [REDAKCE] učinil protokol o trestním oznámení, který doplnil i obrazovým záznamem své komunikace s poškozenou. Poškozená v komunikaci připouští nevhodné chování obžalovaného vůči její osobě (např. „No ja uz tam nebydlim ale to vis vypisuje sms a když tam přijedu tak uz nic nezkusí“, „nikdy jsem omluvu neslyela“).

10. S ohledem na obsah výpovědi svědkyně [REDAKCE] a poškozené o týrání svědkyně [REDAKCE] ze strany [REDAKCE] byl k jeho osobě vyžádán opis rejstříku trestů. Z něho plyne, že byl již 10x pravomocně odsouzen, a to i k nepodmíněným trestům odnětí svobody v celkové délce 107 měsíců (tj. téměř 9 let). Odsouzen byl mj. 2x pro loupež, 2x pro vydírání, 2x pro podvod, 2x pro krádež a též pro nebezpečné vyhrožování a výtržnictví.
11. Při hodnocení důkazů vyšel soud z toho, že obžaloba byla u zdejšího soudu podána důvodně, neboť se opírala o usvědčující výpověď poškozené z přípravného řízení. Tato usvědčující výpověď však byla poškozenou v hlavním líčení odvolána, a to i přes reálné nebezpečí jejího vlastního trestního stíhání pro křivou výpověď. Poškozená vysvětlila i důvody, které ji vedly k podání křivé výpovědi - podlehnutí naléhání a výhrůžkám [REDAKCE] a strach z něj. V tomto směru racionalitu jejího vysvětlení podporuje výpověď její matky o násilnických sklonech [REDAKCE], obsah opisu rejstříku trestů [REDAKCE], který byl opakovaně odsouzen pro trestnou činnost násilného charakteru, i skutečnost, že byl policejní hlídkou dne 3. 1. 2014 vykázán ze společného bydlíště a umístěn na záchytec. Logiku dává i chronologický postup jednotlivých kroků, tj. že prvotní oznámení učinil [REDAKCE], přičemž mohl oprávněně očekávat, že následně bude Policie ČR kontaktovat poškozenou, což se skutečně stalo 20. 1. 2021. Do té doby měl časový prostor poškozenou ovlivňovat, resp. jí vyhrožovat.
12. To ovšem nic nemění na tom, že poškozená při podání vysvětlení a následné výpovědi měla možnost jakékoli závadové jednání vůči ní popřít, stejně tak, jak učinila její sestra [REDAKCE]. Pokud poškozenou [REDAKCE] před podáním vysvětlení/výpovědi vydíral (že pokud obžalovaného neusvědčí, udělá jí ze života peklo), pak poškozená měla možnost volby, tj. výhrůžkám a nátlaku podlehnout nebo se obrátit na Policii ČR s žádostí o pomoc, což ovšem neučinila. Policie by mohla např. monitorovat telefon poškozené či jiný prostředek pro elektronickou komunikaci a případná závadová ústní sdělení či zprávy zadokumentovat.
13. Pro racionalitu vysvětlení poškozené o důvodu křivé výpovědi svědčí i to, že [REDAKCE] učinil podnět až v září 2020, ačkoli, jak sám uvádí v podnětu i v trestním oznámení, o údajném sexuálním zneužívání dcer svědkyně [REDAKCE] věděl již od 3. 1. 2014. Není zřejmé, proč [REDAKCE] s oznámením otálel téměř 7 let, resp. tento časový odstup lze vysvětlit právě tím, že krátce před oznámením byl [REDAKCE] exekutorkou postižen jeho invalidní důchod, přičemž za původce těchto svých potíží považuje matku poškozené, která na něj dne 3. 1. 2014 zavolala policejní hlídku. Měl tedy důvod se matce poškozené mstít, přičemž z pozice partnera matky poškozené musel vědět, že obžalovaný rodinu finančně podporuje a jeho obvinění, resp. případné odsouzení k nepodmíněnému trestu odnětí svobody bude zejména pro matku poškozené výrazným negativním zásahem do jejího života.
14. Věrohodnost sdělení [REDAKCE] snižují z obecného hlediska i jeho předchozí odsouzení, ale též to, že při komunikaci s poškozenou (kterou sám vydal) se vydával za jinou osobu - [REDAKCE] z

- ██████████. Nepochybně tak činil proto, že pokud by vystupoval pod svou skutečnou identitou, poškozená by s ním nekomunikovala z důvodu negativního vztahu k němu. To naopak podporuje věrohodnost verze poškozené, že se cítila být ze strany ██████████ dlouhodobě obtěžována nevyžádanou komunikací (stalkingem). Za takové situace nemá soud důvodu pochybovat ani o tvrzení poškozené, že ██████████ vydaná komunikace nebyla v kompletním rozsahu, zejména neobsahovala pasáže o tom, co poškozené ██████████ žádá, či výhrůžky na adresu poškozené, pokud tak neučiní.
15. Lze tedy shrnout, že poškozená svou změnu výpovědi vcelku logicky zdůvodnila. Soud při tom přihlédl i k jejímu slabšímu intelektu a evidentně absentujícím morálním zásadám, kdy jednoznačně upřednostnila svůj relativně malicherný zájem na tom, aby měla klid od ██████████ (což mohla řešit i jinak - viz výše), na úkor obžalovaného, proti němuž učinila nepravdivou výpověď, která mohla způsobit odsouzení obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody až na 12 let. Pokřivená morálka, slabší intelekt a absence soudnosti u poškozené se pak projeví i v tom, že v hlavním líčení po změně výpovědi neviděla jako viníka celé situace sebe, nýbrž ██████████. Jak ale bylo uvedeno již výše, i přes trestní oznámení učiněné ██████████, pokud by poškozená při podání vysvětlení jakékoli závadové jednání vůči své osobě popřela, vůbec by nedošlo k zahájení trestního stíhání vůči obžalovanému.
 16. Protože poškozená svou usvědčující výpověď popřela a její vysvětlení, proč tak učinila, lze považovat za uspokojivé, absentuje zásadní usvědčující důkaz vůči obžalovanému. Za takové situace pak nelze za nepřímý usvědčující důkaz považovat ani znalecký posudek Mgr. Ing. ██████████, neboť ve světle změněné výpovědi poškozené nabývá na významu zejména závěr znalkyně o sporné specifické věrohodnosti poškozené.
 17. Obžaloba se jako o podpůrný nepřímý důkaz opírala i o komunikaci mezi poškozenou a ██████████ (alias ██████████). Poškozená totiž v komunikaci přiznává blíže nespécifikované chování obžalovaného vůči její osobě („když tam přijedu, tak už nic nezkusí“), přičemž z kontextu lze dovodit, že mělo jít o jednání vůči ní nevhodné, za které by si zasloužila omluvu („nikdy jsem omluvu neslyšela“). Ona sama však v předložené komunikaci jednání obžalovaného nijak blíže nespécifikuje a ani jednoznačně nepotvrzuje popis jednání učiněný druhou stranou (např. „že si mohl na tebe sáhnout“, „že tě obtěžuje“, „Omluvil se ti za pohlavní zneužívání“, „malé ██████████ cpal taky penis do pusy“, „dělal to všem tvým ségrám“). Obsah komunikace podporuje i tvrzení matky poškozené o podřídivosti a ovlivnitelnosti poškozené, neboť z komunikace plyne, že poškozená nebyla schopna druhé straně sdělit, že v komunikaci nechce pokračovat apod. V hlavním líčení navíc poškozená vysvětlila, že komunikaci s ██████████ vedla (vč. určitého přitakávání) opět jen ze strachu z ██████████ a proto, aby se zbavila jeho obtěžování. Za takové situace ale nelze komunikaci přes Messenger považovat za relevantní usvědčující důkaz, který by mohl uspět sám o sobě. Za takový by mohl být považován pouze ve spojení s usvědčující výpovědí poškozené, která ale již k dispozici není.
 18. Celkově lze uzavřít, že se soud dostal do stavu důkazní nouze, a proto obžalovaného obžaloby zprostil, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek popsáný v obžalobě.
 19. Soud též zamítl jako nadbytečné návrhy obžaloby na výslech ██████████ a současného partnera poškozené, a to z toho prostého důvodu, že i kdyby se těmto osobám poškozená svěřila (byť to u obou při svém výslechu u hl. líčení popřela), šlo by v obou případech o tzv. svědectví z druhé ruky, která by sama o sobě nebyla s to vyvrátit popěrnou výpověď poškozené z hlavního líčení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytykány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený, kterému byl přiznán nárok na náhradu škody, může žádat, aby byl vyzooměn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z trestu odnětí svobody. Žádost se podává u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 7. 12. 2021

Mgr. Tomáš Mahr v. r.
předseda senátu